

29 EKİM TARAFINDAN 11 OCAK 1978'de
MMO SALONUNDA DÜZENLENEN PANEL

FAŞİST SALDIRILAR VE ÜNİVERSİTE-YÜKSEK OKULLARIN
KAPATILMASI SORUNUNA İLİŞKİN RAPOR

Çağımızda dışa bağımlı bir biçimde kapitalist gelişme sürecine giren ülkelerde faşizm ortak bir nitelik olarak göze çarpmakta; başka bir deyişle faşizm bu ülkelerde, emperyalist ülkelerden desteklenen bir biçimde gündeme getirilmektedir. Ortak sayılabilecek bu oluşum içinde kuşkusuz bağımlı ülkelerin yapısal özelliklerine tahrisel durumlarına ve belirli bir andaki sınıfsal ilişkilerin içeriğine göre faşizm ülkeden ülkeye değişen farklı biçimlerde ortaya çıkmakta; bu genel olgu ülke çapında bir öznelilik gösterebilmektedir. Bununla beraber faşizmin belli bir toplumsal yapının ürünü olduğu ve her yerde temel amacının başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi katmanların toplum düzenini değiştirmeye, demokratikleştirmeye yönelik mücadelelerini kan ve terörle bastırma olduğu hiç akıldan çıkarılmamalıdır. Buna göre belirtilen bir toplum düzeni varlığını devam ettirdiği sürece de faşizm şu ya da bu yoğunlukta gündemde kalacaktır.

Türkiye'de faşist terör ve baskı son on onbeş yıl içinde Yüksek Öğrenim Kurumları içinde alabildiğine yükselmiş, başka bir deyişle faşist hareket Yüksek Öğrenim Kurumlarına kendine ilk eylem alanlarında biri olarak seçmiştir. Başta öğrenciler olmak üzere Yüksek Öğrenim Sisteminin tüm elemanları sözü edilen zaman boyutu içinde kanlı bir teröre hedef tutulmuştur. Bu olgu bir rastlantı değildir, çünkü Yüksek Öğrenim Kurumları özellikle son on onbeş yıl içinde toplumda zıtlaşan ideolojilerin keskin biçimde çatıştığı yapılar haline dönüşmüştür.

Türkiye'de ve tüm kapitalist ülkelerde klasik olarak yüksek öğrenim büyük bir ayrıcalık sayılmış, bu ayrıcalığı elde eden seçkinler toplumdaki denetim işlevini kullanmaya aday durumda sayılmıştır. Bununla beraber kapitalizmin gelişim süreci başka bir deyişle giderek yüksek teknoloji kullanan üretim süreci artan ölçüde uzmanlaşmış işçiye gerçeksizmeye başlamış, bir başka deyişle yüksek öğrenim görenler çağımızda sayı yönünden artarken, toplumsal yönden de emekçi kesim içinde yer almaya başlamıştır. Bu gelişme ise kendiliğinden emekçi kesimlerin ideolojisinin bağımlı ülkelerden emperyalist ülkelere kadar tüm kapitalist toplumlarda yüksek öğrenim kurumlarında yoğun bir radikalleşmenin ortaya çıkması, anti-kapitalist ideolojinin giderek etkinlik kazanması bu yargıyı desteklenmektedir.

1961 Anayasasının getirdiği görece özgürlük ortamı içerisinde Türkiye'de yüksek öğrenim kurumlarında hızlı bir değişim başlamış; bilim dışı ideolojilere dayanan öğretim ve sistemin yönetin biçimi şiddetli eleştirilere uğramıştır.

Özellikle yüksek öğrenim²

Gençliğin¹ aydın karakterlerinden ötürü düzene karşı oluşan tepkisi bu dönemde yüksek öğrenim gençliğinin çeşitli sorunlarının çözümüne yönelik eylemlerle somutlanmış, giderek köhneleşmiş sistemi hedef almış, Böylece olumlu yönde bir değişiklik ortaya çıkmıştır.

Yüksek öğrenim sisteminin olumlu yönde değişimini demek olan demokratikleşme ve gerçekten bilim yapma olguları ise toplumsal yaşamı belirleyen temel değişkenlere bağlı olduğundan bir kurum için yapılan mücadele giderek daha demokratik ve bağımsız bir toplum için mücadele halini almaya başlamıştır. Bu oluşumun çok kısa sayılacak bir süre içinde yüksek öğrenim sisteminde çok olumlu gelişmelere yol açtığı açıkça ortaya çıkmıştır.

İşte yüksek öğrenim kurumlarındaki bu olumlu gelişme ve gelişmenin toplumdaki sınıf çatışmasından kaynaklanması egemen çevreleri rahatsız etmiş; sistem içinde oluşan özgürlük ortamının yasal olarak yok etmek gücünden yoksun olduğu için kendine temel araç olarak faşist baskı ve terörü seçmiştir. Resmi güçlerinin de desteğinde cinayet ve saldırı örgütleri oluşturularak yüksek öğrenim kurumlarındaki gelişme durdurulmaya, sindirilmeye çalışılmıştır. Bu yoldaki hareketin oluşumunda resmi güçlerin desteğinin rolünü çok açık bir biçimde ortaya koyan örnek 1963-1968 arasında büyük etkinlik gösteren "mücadele birliğinin" yükselişi ve batışıdır. Yüksek öğrenim kurumlarındaki demokrat ve ilerici harekete karşı dinsel ideoloji temelinde örgütlenendirilen mücadele birlikleri çok kısa zamanda büyük bir gelişme göstermiş, hemen her ilde ve ilçede bir şube açılmıştır. Bu örgütün eylemleri ve terörü hala hatırlarda bulunmaktadır. Toplu namaz kıyıp oradan öğrencilerin üzerine silahlı saldırıda bulunmak ve cinayetler işlemek, İstanbul'da "kanlı pazar" yada özet olarak 1969 lara kadar tüm saldırılar bu kesince düzenlenmiştir. Ancak mücadele birliklerinin dinsel ideoloji etrafında örgütlenmiş olması onların Kemalist geleneği kuvvetli olan ordu ile ilişkilendirilmesinde zorluklar yaratmış ve 12 Mart'a giden günlerde bu sorun egemen çevreler için çok ciddi hale gelmiştir. Bu sorunun çözümü olarak dinsel duyguların sömürüsüne dayanan mücadele birlikleri yerine arkça-şöylen Ülkü Ocaklarının örgütlenmesi gündeme gelmiştir. Arkasından resmi güçlerin desteği giden mücadele birlikleri çok kısa zamanda sönüp yok olurken Ülkü Ocakları çok hızlı bir biçimde geliştirilmeye başlanmıştır.

Mücadele birlikleri gökerken faşist örgütlenmelerin CKMP ni ele geçiren kadrolarca hızla oluşturulmaya başlandığı ve çeşitli olaylarda yer aldıkları gözlenmektedir. O günlerde ülkedeki ekonomik ve politik krizin derinleşmesi sonucu egemen sınıflar ülkeyi yönetemez duruma düşmüşlerdi. Ekonomik-politik krizi aşmak, yükselen devrinci eylemi boğmak için tekeli burjuvazi tarafından 12 Mart faşizmi oluşturuldu. 12 Mart faşizmi döneminde eğitimin faşistleştirilmesi çabaları oldukça ileri boyutlara vardı. Bir yandan kısmi bir özerk yapısı olan üniversite ve yüksek okullar bu dönemde çıkarılan anti-demokratik yasalar uyarınca polis ve jandarmanın denetimine sokuldu. Birçok yüksek okulda "can güvenliğini sağlama" iddiasıyla polis ve jandarma karakolları kuruldu. Diğer yandan ülke çapında estirilen faşist terörün bir parçası olarak eğitim kurumlarındaki ilerici, demokrat, devrinci, öğrenci-öğretim üyesi ve personel gözaltına alındı ya da sıkıyönetim mahkemelerince tutuklandı. İlerici demokrat öğrenci ve öğretim görevlilerinin tüm örgütleri kapatıldı. Üniversitelerde faaliyet gösteren yasal öğrenci temsilcilikleri ve fakülte dernekleri kapatılıp yöneticileri tutuklandı.

Özerkliği kaldırılıp polis ve jandarma işgaline sokulmuş, tüm ilerici öğrenci ve öğretim görevlisi sindirilip tutuklanmış olan üniversite ve yüksek okullarda faşist örgütlenme için oldukça elverişli bir zemin oluşturulmuştur. Nitekim bu dönemde sözde hukuksal gerekçelerle fakülte ve yüksek okul bünyesindeki yasal dernekler bir avuç faşistin yönetimine verilmiştir. Bu olanak devrimcilerin sindirildiği bir dönemde faşistlerin kitle çalışması yapabilmeleri için oldukça büyük bir avantajdı. Ayrıca aynı dönem okulların faşistleştirilmesi ve semtlerin faşist denetim altına alınmasında önemli rolü olan öğrenci yurtları, bir kısım güvenlik kuvvetlerinin desteğinde bir avuç faşiste işgal ettirildi. Bu konuda en somut örnek Dışkapı bölgesini faşist işgali altına alan Yıldırım Beyazıt Yurdu ve Dörttyoldaki Site Yurdu'dur.

Resmi güçlerinin desteği ile mevzileri ele geçirip örgütlenen faşistler 12 Mart döneminin faşist baskı ve terör şartlarında daha bir palazlandılar. Örgütlenme ve yayılma çalışmalarını ülke çapında yaygınlaştırıp merkezileştirmeleri de bu döneme rastlar. Ülkü Ocakları bu koşullarda önce Sivas'ta kurulmuş daha sonra genel merkez olarak 1973'de Ankara'ya taşınmıştır. Yine aynı dönemde faşist örgütlenme Ülkü-Tek, Ülkün, Ülkü-Bir gibi örgütlerin oluşturulmasıyla teknik eleman, öğretmen ve memur kesimlerinin içerisinde de yaygınlaştırılmaya başlanmıştır. Burada şu noktayı açmakta yarar var. Faşistler 12 Mart dönemi ve öncesinde hatta günümüzde örgütlenme çabalarında gençlik kesimine özel bir önem veriyorlar. Bunun nedenlerini birkaç başlık altında özetlemek gerekir.

Gençlik toplumdaki sınıfsal ayrımı içinde barındıran ancak, genç kuşak olması nedeniyle sınıflardan göreceli bir bağımsızlığı olan kesimdir. Gençlik sınıflardan göreceli bir bağımsızlığı olmasına rağmen taşıdığı aydın karakterinden ötürü sınıf mücadelesinde giderek daha aktif bir şekilde yer almakta ve düzene karşı durmaktadır. Gençliğin ve onun aktif bir bileşeni olan yüksek öğrenim gençliğinin bu konuyu nedeniyle faşist güçler gençliğe saldırıp örgütlenmelerinde boy hedefi seçmektedirler.

Özellikle 1971 öncesi eğitim kurumlarında yüksek öğrenim gençliğinin yükseltildiği anti-emperyalist, anti-faşist mücadele gençliğin sosyal aktivitesini herkese göstermiştir. Bu nedenle siyasi iktidar gençliği yıldırıp sindirebilmek için eğitim kurumlarında devlet desteği ile faşist örgütlenme ve saldırıları başlatmıştır. Bu saldırılar günümüzde oldukça ileri boyutlara vararak sürmektedir. Bu günde faşist tertip ve saldırılarla gençlik hareketi yıldırılmak devrimci, demokrat güçlerden soyutlanmak istenmektedir. Siyasi iktidarlara faşist örgütlenmenin ve saldırılarının eğitim kurumlarında resmi güçler desteğinde oluşturulup teşvik edilmesinin birinci nedeni budur. Faşizmin örgütlenme çabalarında gençliğe özel bir önem vermesinin ana nedenlerinden biri de; gençliğin militan ve dinamik bir güç olmasıdır. Faşizm örgütlenme çalışmaları ve saldırılarında genç ve disiplinli kadrolara ihtiyaç duyar. Gençlik otoriteye olan istekliliğini ve militan karakteriyle faşizmin propaganda ve ajitasyon çalışmasına ağırlıklı olarak yönelttiği hedeflerden birisidir. Gençliğin faşizm açısından taşıdığı önemli teselli bir faşist olarak bilinen/kişinin kitabında şöyle belirtmektedir. "Propaganda daha ziyade gençliğe yöneltilmelidir, çünkü gençler bu otoriteye itaat etme eğilimindedirler!"

Bu noktadan hareket eden faşistler bir yandan emekçi halkın mücadelesine omuz veren gençliğe, içinde bulunduğumuz koşullarda da gençliğin en örgütlü bileşeni durumundaki öğrenci gençliğe amansızca saldırırken diğer yandan da toplumun bu en dinamik sosyal kesimi içerisinde faşist demagoji ile örgütlenme çabalarını yürütüyorlar. Resmi güçlerinde desteği ni alan Ülü Ocaklarını kısa sürede, ülke çapında nispeten güçlükle, faşist propaganda ve ajitasyonun etkili olabildiğini göstermektedir. Bu hızlı örgütlenme süreci, aynı zamanda, devlet olanaklarının etkin kullanılmasına ile sürdürülmektedir.

Faşizm geçlik içindeki örgütlenmeye, sosyal nedenlerden ötürü, önem verirken, yüksek öğrenim gençliğine farklı konumundan ötürü de, daha çok önem vermektedir. Bir sicilli faşistin, "sözü ile somutlayalım: "İktidara giden yol okullardan ve devlet kadrolarının ele geçirilmesinden geçer" .faşistlerin iktidarının yolunu okullardan geçirmesinin nedenini

şöylece açıklayabiliriz.12 Mart ve onu izleyen MC dönemlerinde , devlet kurumlarının belli boyutlarda faşistleştirilmelerinin sonucu, eğitim kurumlarında, faşist örgütlenmeye geniş olanaklar sağlandı. Bir yandan, özerkliği kaldırılan, Üniversite ve yüksek okulları, bir kısım güvenlik kuvvetleri desteği ile bir avuç faşiste işgal ettirilirken, çeşitli öğrenci yurtları faşist işgal altındaki bir kurum olan Kredi Yurtlar Kurumunun tertipleriyle ya kapatıldı ya da faşistlerin işgaline bırakıldı. Aynı dönemde, ilerici öğrencilerin burs ve kredileri kesildi. faşistler , yüksek öğrenim gençliği içinde, bu örgütlenmeyi yürütürlerken, şu noktaları da göz önünde tuttular:

- 1) devlet Kurumlarının denetimi ve faşistleştirilmesi için gerekli olan nitelikli yönetici kadroların oluşturulması ve bu olanaklarla, devlet kurumlarının faşistleştirilerek kontrol altına alınması,
- 2) faşist örgütlenmeyi ilgili meslek örgütleri aracılığıyla ülke çapında , özellikle kırsal kesime yaymak.
- 3) Çarpık sanayiın gereksinimi olarak, faşist ideoloji ile donatılmış, teknik kadroların yetiştirilmesi,

Bu üç ana noktada, özetlediğimiz konu, faşizmin devlet kurumlarını faşistleştirme ve denetim altına almak, ülke çapında yaygınlaştırarak kitle tabanını yaratabilmek için yüksek öğrenim gençliği içinde yürüttüğü politikanın esasını oluşturmaktadır. Bu amaçla, faşistler yüksek öğrenim kurumlarındaki örgütlenmelerinde, öncelik kırsal kesimle doğrudan bağlantısı olan ve eğitim olgusunu temel işlevini üstlenen milli Eğitim Bakanlığına Bağlı olmasıyla da faşistleştirme süreci, kolaylıklar sağlayan eğitim enstitüleri, öğretmen okulları ve teknik okulları, ilk hedef olarak seçmişlerdir. Bu okulların faşistleştirilmesinde izlenen yöntemi özetlersek;

Bu Okullar Milli Eğitim Bakanlığına bağlı oldukları için, öncelikle Bakanlık, bunların tüm öğretmen, eğitici kadrosunu değiştirdi. sonra da, faşist öğretmen ve yöneticileri atadı. Bu konudaki Danıştay kararları da, dönemin Milli Eğitim Bakanlığınca uygulanmadı. Sonra , yer yer yönetin-polis iş birliği ile, bu okullara faşistler yerleştirildi. Özellikle yatılı durumu olan öğretmen okullarında bu yöntem geniş çapta uygulandı. Sonra da üniversiteler arası seçme sınavı ile öğrenci alımı gerekirken, sözlü sınavlarla, öğrenci alınmaya başlandı. Sözlü sınavlar faşist yönetici ve öğretim kadrosunca yapıldı. Sınavlarda Türkeş'in doğum tarihi gibi saçma sorular soruldu. Ayrıca, Ülkü Ocakları, MHP üyeliği sınavda başarı için yeter koşul sayıldı. Bunlar kamu oyunca bilinmektedir. Bu tür yöntemlerle 32 öğretmen okuluna ve eğitim enstitüsüne iki yıl için de, büyük çoğunluğu faşist olan elli bine yakın öğretmen adayı yerleştirildi. Bu konuda, geçen yıl ve bu yıl, demokratik kamu oyunun baskı ve uyarıları, Danıştayın iptal kararları, Milli Eğitim Bakanlığınca hiçe sayıldı. Öğretmen Liseleri ve Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesinde , bir yöntemde disiplin cezalarının uygulanmasıdır. Yönetin-Polis desteği ile, faşist işgal altına sokulan okullara, ilerici-demokrat-devrinci öğrencilerin girmesi engellendi.

Olaylar bahane edilerek gerekçesiz olarak bir çok öğrenci, faşist yönetimlerce, okullardan atıldı. Can güvenliği kalmadığı için, okullara gidemiyen öğrenciler devansız sayılıp, kayıtları silindi. ve Milli Eğitim Bakanlığınca burs ve kredileri kesildi. Tüm bu tertip ~~ve~~ saldırıların yanısıra, bu konuda da verilen Danıştay Kararları göstermelik olarak Milli Eğitim Bakanlığınca kabul edilmesine karşın, fiilen uygulanmadı, öğrenciler eğitimsiz olarak sınavlara girmek zorunda bırakıldı. Bu tertip ve saldırılar karşısında, can güvenlikleri olmadığı halde, okula gitmek için örgütlenen ve direnen öğrenciler, polisce okula alınmadı. Bu olup bitenleri en canlı olarak, Milli Eğitim Bakanlığınca bağlı okulların yoğun biçimde bulunduğu Beş Evler bölgesinde gözlemleyebiliriz. Bu bölgede, Gazi Eğitim Enstitüsü, Yüksek Teknik Öğretmen Okulu, Endüstri Meslek Lisesi gibi okullar düzenlenen tertipler sonucu, faşistleştirilmiş bu okullarda bugün Onbin dolaylarındaki ilerici-demokrat-devrimci öğrencinin öğrenim özgürlükleri ellerinden alınmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı, son olarak bunlarla da yetinmeyerek faşistleştirilemeyen Diyarbakır ve Mardin Eğitim Enstitülerini ve Tunceli Öğretmen Lisesini kapatmıştır. Bu konudaki Danıştay kararları ~~ve~~ kamu oyunun tepkileri Milli Eğitim Bakanlığınca hiçe sayılmıştır. Böylece, Resmi Güçlerin kontrol ve desteğinde kısa sürede öğretmen liseleri, eğitim enstitüleri ve Yüksek Teknik Okullar faşistleştirilmiş ve uygulanmak istenen politika görece başarıya ulaşmıştır.

Faşistler, Yüksek Öğrenim Gençliği içinde ikincil olarak Devlet Kurumlarının faşistleştirilmesini ve çarpık sanayinin gereksinimini olan nitelikli teknik eleman yetiştiren teknik okullardaki örgütlenme ve saldırılara önem vermişlerdir. Bu noktada da ilk hedefleri özerkliği olmayan, eskiden yüksek özel okul statüsünde olan ^{sonrada devletleştirilerek,} akademi haline getirilen Mühendislik okulları olmuştur. Bu okulların Akademi ve Yüksek Okul olarak, Milli Eğitim Bakanlığınca bağlı okullardan ayırt edici özelliği olan fakat Akademi yönetimlerinin demokratik olmayan yöntemlerle seçilmesi, faşistleştirilmesi açısından Üniversitelere kıyasla daha elverişli bir konum yaratmaktadır. Üstelik bu okullar Üniversitelere kıyasla çarpık sanayiye ^{ve} devlet kurumlarının gerektirdiği teknik elemanlara oldukça bolca nezun etmektedirler.

Bu konularından ötürü faşistlerin örgütlenme ve saldırılarının ikincil hedefini bu okullar oluşturmuştur. Anti-demokratik yöntemlerle yer yer akademik yöntemler faşistleştirilmiş sonradan resmi güçlerin desteğinde bu okullara yönelik faşist işgal ve saldırı eylemleri yoğunlaştırılmıştır. Faşist saldırılar sonucu ölen öğrencilerin büyük bir kısmının bu okulların öğrencisi olması bu uygulamanın açık kanıtıdır. Örneğin, İst. DMMA'ya bağlı Yıldız MMYO ve Galatasaray M.Y.O.lu bu tertip ve saldırılarda 10 lara ilerici öğrencisini yitirmiştir. Yine A.D.M.M.A.ya

bağlı Yükseliş . . . diye bilinen M.M.Y.O.da aynı saldırılar sonucu 11 yurt-sever öğrenci öldürülmüş ve okul belli boyutlarda faşistlerce işgal edilmiştir. Bir kısım güvenlik kuvvetlerinin desteğinde . . . faşist tertip ve saldırıların yoğunluğuna rağmen bu okulların Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullara nazaran bir anlamda nisbi de olsa Yönetim serbestliğinin bulunması ve anti-faşist potansiyelin yoğunluğu bu okullardaki faşist tertip ve saldırıları , yer yer başarısız kılmıştır.ve bu gün bu okullarda faşistler, eğitim enstitüleri ve öğretmen liselerindeki gibi bir kitle tabanı yaratmış, bir kısım polis in desteği ile ancak, sınırlı bir etkinlik sağlayabilmişlerdir.

Yüksek Öğrenim gençliği kesiminde, üniversiteler, faşistler açısından, en son sıraya almaktadırlar. Bu Üniversitelerdeki faşist örgütlenme ve saldırılar bunları faşistleştirmemiştir. Amerikan Emperyalizmiyle kurulan Atatürk Üniversitesi dışında, faşistlerin örgütlenip kitle tabanı yaratma açısından, başarılı olabildikleri Üniversite yok gibidir. Bunda Üniversite gençliğinin örgütlü ve faşist potansiyelin yoğun olması yanısıra üniversitelerin sınırlı da olsa, özerkliklerinin olmasının büyük payı vardır. Ayrıca, yönetici ve öğretim kadrosunun görece demokratik olması, üniversitelerin faşistleştirilememelerinin öbür etkenlerinden biridir. Özerkliği olmayıp özel statülerle kurulan ODTÜ, KTÜ gibi okullarda resmi güçlerin desteği ile faşist tertiplerin oluşturulması ve üniversitelerin faşistleştirme çabaları birçok kez kamuoyunda sergilenmiştir. Ancak ilerici, demokrat, devrimci güçlerin direnişi bu tertipleri boşa çıkarmıştır. sonuç olarak şunu söyleyebiliriz; Üniversiteler, özel konulara gereği, faşistlerin örgütlenme ve kitle tabanı yaratmaları bakımından en başarısız oldukları birimlerdir.

Üzerinde önemle durduğumuz bir konu da , üniversitelerin kapatılması sorudur.

Bir yandan faşistler egemen olamadıkları ve denetimi yitirmekte oldukları okulları kapatmaya çalışmaktadırlar. Bu na yükseliş, Hacettepe Üniversitesi, ODTÜ, SBF, İTÜ ve bir çok başka okullar örnek olarak gösterilebilir. Yani kısacası, faşistler kendilerinin etkin olamadıkları okulları saldırılarla kapatmaya çalışırken öbür yandan da, faşistlerin kesin denetim kurdukları okullar özellikle Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullar, kimi başka yüksek okullar, ilerici, devrimci, öğrencilerin can güvenliği kalmayıp, okula gidememelerine karşın, kapatılmamaktadır. Gazi Eğitim Enstitüsü , Yüksek teknik Öğretmen Okulu ; gibi okullar buna örneklerdir.

Bizce , yanlış olan bir nokta da yönetimi ya da senatosu demokrat olarak bilinen bir çok okul ve üniversitenin , olaylar nedeniyle , can güvenliğinin kalmadığı gerekçesiyle, kapatılmalarıdır. Zaten faşist saldırıların amacı da bu okulları kapatmaktır. Kaldık ki olayların önlenme çaresi okulları kapatmak değildir. Çünkü okullar kapansa da her yerde faşist saldırılar

sürmektedir.Pro.Sanalan'ın evinde kurşunlanması,en çarpıcı örneğidir. Bu bakımdan,faşist saldırıların amacına uygun olarak okulların kapatılması çözüm olamaz.Olayların ve tertiplerin kaynakları bellidir.saldırı ve tertipler faşistlerce düzenlenmektedir.Bu durum karşısında "Tarafsız"lık, demokrat olmayı yaşımadır,okulları kapatmak ise,isteniyerekte olsa , faşistlerin ekmeğine yağ sürmektir.

- 1- Faşist işgal altındaki tüm eğitim kurumları faşist işgalden kurtarılmalı, bugüne değin mağdur edilmiş ilerici devrimci öğrencilerin hakları geri verilmelidir, kayıpları giderilmelidir.
- 2- Öğrencilik hakları ile ilgili konularda verilmiş ve özellikle Eğitim Enstitüleri ve Öğretmen Liseleri ile ilgili Panayır kararları gün geçirilmeden uygulanmalıdır.
- 3- Kredi ve Yurtlar Kurumu faşistlerden temizlenmeli, kredi ve bursları kesilen öğrencilerin hakları geri verilmelidir. Kredi ve burslar günümüz koşullarına göre düzenlenmelidir.
- 4- Faşist saldırganlığın kalesi durumundaki yurtlar (örneğin Ankara Atatürk Sitesi Öğ. Yurdu, Yıldırım Beyazıt Yurdu, Emek Nene Hatun Yurdu, İstanbul Atatürk Öğr. Sitesi, Edirnekapı Öğr. Yurdu, İ.Ü. Orman Fakültesi Öğr. Yurdu) işgalden kurtulmalı, kapalı tutulan yurtlar (örneğin, İstanbul Site Öğr. Yurdu, İTÜ Öğr. Yurdu, Ankara Cebeci Yurdu, İzmir İnciraltı Yurdu) tüm öğrencilerin hizmetine açılmalıdır.
Kıbrıs Öğrenci Yurdu
- 5- Faşist tertip ve saldırılar karşısında okullar kapatılmamalı kapalı bulunan okullar derhal öğretime açılmalıdır.
- 6- Faşist katil ve işkencecilerden hesap sorulmalıdır.
- 7- Eğitim kitapları gerici ve faşist ideolojilerden temizlenmeli, bilimsel bir içeriğe kavuşturulmalıdır.
- 8- Yüksek Öğrenim Kurumlarındaki her kesim kendi örgütlerinde en güçlü biçimde örgütlenip, diğer kesimlerle ortak dayanışmaya girmeli ve yüksek öğrenim kurumlarına karşı girişilen her türlü saldırı ve uygulamalara karşı anında müdahale ederek etkin bir tavır takınmalıdır.
- 9- Yüksek öğrenim kurumlarında çalışanlar ve öğrenciler örgütleri aracılığıyla yönetime katılmalıdır.
- 10- Kolluk kuvvetleri tüm öğrenim kurumlarından çekilmelidir.
- 11- Faşist kadrolar tüm öğrenim kurumlarından ayıklanmalıdır.
- 12- Öğrenci derneklerini faşist örgütlenmenin aracı olmaktan kurtarmak için dernekler yasasında gerekli değişiklikler yapılarak, öğrencilerin örgütlenme özgürlüğü sağlanmalıdır.
- 13- Valilikler Üniversite yönetimleri ve ilgililerden herhangi birinden de gelebilecek öğrenim özgürlüğünü kısıtlayan girişim ve uygulamalara karşı konu yargı organlarının denetimine götürülmeli, etkin adli müdahaleler sağlanmalıdır.
- 14- Tüm Yüksek Öğrenim Kurumları bilimsel, idari ve mali özerkliğe kavuşturulmalıdır.

Sonuç: Tüm bu öngörülen istemlerin hayata geçirilmesi demokratik Yüksek öğrenim mücadelesine ileri mevziler kazandıracaktır.